

Bogár László: Még sincs béke

2014 december 23. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Karácsony van, a béke és szeretet ünnepe, de még sincs béke. Bár mindenki, vagyis a többség mindig békét óhajt, az a „másik”, az bezzeg gonosz módon csak a pusztításon törí a fejét, és így, noha mi nagyon és ?szintén szeretnénk, de még sincs béke – ismételgethetjük görcsösen.

Pedig legalább ilyenkor beláthatnánk szelíden, hogy valójában az a „másik” is mi vagyunk.

Mint a népmesékben a sárkányok, táltos paripák, boszorkányok, a szegény emberek és a gonosz vagy éppen bölcs uralkodók, a királykisasszonyok, illetve az a kegyetlen és persze a fele királyságot végül is elnyerő legkisebb királyfiig mindenki – mi vagyunk. Meg persze a célba érni képtelen – gyakran „kibálvánnyá” változó – idősebb testvérek, vagy a lusta lányok és a gonosz mostohák. Ezek is mi vagyunk, hiszen mindezek a „szereplők” valójában az emberi lélek legkülönbözőbb típusait, illetve különböző nézőpontból észlelt összefüggéseit testesítik meg. A mesékben kialakuló összecsapások, harcok, konfliktusok valójában saját belső „tájainkon” zajlanak, mindent eldöntő csatáinkat is saját magunkkal vívjuk. A hétköznapi életben velünk összeütköző ellenfeleinket is mi magunk „teremtjük”, csak többnyire mindez „takarásban” marad önmagunk előtt is.

Azért takarjuk el önmagunk előtt önmagunkat, mert nem akarunk változni, ilyenkor mi magunk is megdermedünk, amit a mese a kibálvánnyá váló szereplők esetével ír le. Pedig az ősi tanítás szerint, „ha változást akarsz, a változás légy te magad”.

Indulj el a belső útjaidon, és szállj szembe bátran a benned rejlő negatív energiákkal.

Nézzük csak: az egyik leggyakoribb szereplő a mesékben a sárkány, aki a bennünk dúló elemi erőket, ösztönöket hordozó, de mindezeknek többnyire csak a pusztító oldalát megtestesítő figura, míg a táltos paripa ezeknek az elemi erők végtelen létenergiáinak a szabályozott, „fókuszált” formája, ami éppen ezért a legmagasabb szintű alkotó-építő energiák megtestesülése, az emberi lét legelmélyültebb szellemi teljesítménye. Valójában ezek, a táltosok az igazi főszereplők, pontosabban ezek testesítik meg a főhős legfontosabb képességeit, készségeit. Bölcs tanácsaik nélkül sokszor odaveszne a főszereplő, alázattal mégis ezek kérdeznék „minket” arról, hogy mit óhajtánál kicsi gazdám.

A sárkány, a zabolátlan pusztító erő, elrabolja a Napot és a Holdat, illetve a királykisasszonyt, aki a szépet, jót, a kedves nőies báj és ősi alkotóerőt testesíti meg. Vagyis velük együtt a világból, az emberi életből eltűnik a fény, az életteremtő erő, és a hős feladata ennek a visszaszerzése. Az öreg király többnyire már nem tud harcolni, a nem-

cselekv?, de világunkat mégis megtartó bels? bölcsességünket testesíti meg. A „fele királyságát” annak ajánlja fel, aki aktívan cselekedni tud, aki ezzel helyreállíthatja az egyetemes „szeretetenergiák” szabad áramlását. A Nap és/vagy a királykisasszony elrablásával ugyanis a sárkány ezt a szabad áramlást gátolja, vagy állítja meg teljesen. Márpedig minden baj, betegség, sérülés abból ered a földi világban, ha valami útját állja az egyetemes szeretetenergiák szabad áramlásának. És amint azt nap, mint nap megtapasztalhatjuk, valami mindig útját állja! Így aztán nekünk magunknak is kicsi királyfivá, nemes lovaggá, h?ssé kell válnunk, és szembe kell szállnunk a bennünk lakó „sötét anyaggal” és „sötét energiával”.

Hogy minderre képesek lehessünk, szellemileg kell megemelkednünk, és az égis?ig ér? fa éppen ennek az éltet? változásnak a szimbóluma. A mesék legmélyebb erkölcsi törvénye, hogy „jó tett helyébe jót várj”, tehát igyekezz megérteni a világot, amelyben élsz, tiszteld a szakrális rend?si parancsait, és így majd célba érsz. Tekints mindent ajándéknak, a Teremt? végtelen kegyének, és oszd meg éppen ezért az ajándékként kapott anyagi és szellemi javaidat mindenkivel, aki éppen nem b?velkedik úgy ezekben, mint te most.

Teheted ezt abban a biztos tudatban, hogy példádát látva mások is így tesznek majd, és ezért te sem látsz majd szütséget soha és semmiben. Csak így szabadulhatsz meg az állandó félelem, szorongás, aggodalom vagy éppen az indulat, a harag, a düh negatív pusztító energiáitól, ha másokban bízva van bátorságod az örök „szegény emberként” élni életed. Tehát nem szabad ragaszkodnunk görcsösen azokhoz az anyagi javakhoz, amelyek csak egy kirakatvilág díszletként felvillanó káprázatai. Értékük e javaknak kizárólag akkor, attól, azért és addig van, amíg szellemileg nemes célok hordozói segít?i, eszközei. Egyébként tévutakra viv? kacatok, amelyek „jólét” helyett a teljes pusztulásba vihetik az öntelt és kapzsi „gazdag embert”, vagy öngerjeszt? örvényléseket keltve a világ – és benne önmaga – teljes felszámolása felé hajtják a Kis gömböcöt.

Talán ennyi elég is annak a belátásához, hogy a népmese miért volt, van és lesz minden korokban az ember legf?bb szellemi vezet?je, irányt?je. Rajta keresztül és általa sajátíthatjuk el ugyanis azokat az ?si tudásokat, amelyek minden korokban útbaigazítanak minket. Mert hogy mindig úton voltunk, vagyunk és leszünk, az kikezdetetlen igazság. Járjuk a teremtés végtelen útjait, és mindig azt az ösvényt kell választanunk, amelyen járva a legtöbbet tanulunk. Leginkább azt, hogy az élet állandó szenvedés, szenvedély és áldozat, pontosabban az is. És ezeket az áldozatokat azért a végtelen gyönyörért hozzuk, hogy szerepl?i, átél?i és alakítói lehetünk a teremtés soha véget nem ér? csodájának. Erre – is – emlékezünk karácsony szent ünnepén!

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD

A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
